

TYÖLÄISTEN LOMISTA

Saksassa niin kuin muissakin maissa metallityöläiset ovat luokkatietoisten ja järjestyneiden proletaarien eturiveissä. He ovat muun muassa herättäneet kysymyksen säännöllisten lomien järjestämisestä työläisille *lepoa varten*.

Kuten tiedätte, tehtailijat vastustavat kaikin keinoin tätä toimenpidettä vetoamalla siitä aiheutuvien menojen „rasittavuuteen”. Mutta Saksan metallimiehet ovat liittonsa varta vasten julkaisemassa kirjasessa tarkoilla numero-tiedoilla kumonnet nuot itsekkäät ja valheelliset verukkeet. Työläiset ovat todistaneet, että Saksan metalliteollisuuden 93 osakeyhtiöille kuuluvassa tuotantolaitoksessa puhdas voitto teki vuosina 1905—1910 keskimäärin 13,4%!!

Tämän voiton supistaminen ainoastaan 2 prosentilla riittäisi turvaamaan kaikille työläisille säännöllisten lomien saantimahdollisuuden.

Mutta nykyisin lomajärjestelmä on vielä kovin heikosti kehittynyt ja kapitalistit käyttävät sitä enimmäkseen työläisten orjuuttamistarkoituksessa. Saksan metallimiehet ovat suorittaneet kaksi kyselyä (lähettäneet kahdesti kyselylomakkeita) lomakysymyksestä, vuosina 1908 ja 1912.

Vuonna 1908 laskettiin olleen 138 laitosta, joissa työläisille myönnettiin lomia. Näissä laitoksissa työskennelleistä 75.591 työläisestä lomia myönnettiin 13.579:lle, mikä on 17,9 pros.

Vuonna 1912 laskettiin olleen 389 laitosta, joissa työläisille myönnettiin lomia. Näissä laitoksissa työskennelleistä 233.927 työläisestä lomia sai 34.257 työläistä, t.s. 14 pros.

Jokaisesta tuhannesta metalliteollisuuslaitoksesta vain kolmessa laitoksessa myönnettiin lomia! Metallityöläisten yhteismäärästä lomia sai vain 1,8 pros., s.o. vähemmän kuin viideskymmenesosa.

Suurin osa lomiamyöntävistä laitoksista — nimittäin enemmän kuin yhdeksän kymmenesosaa niistä — on antanut lomiamyöntäjiä vain niille työläisille, jotka ovat olleet tehtaan palveluksessa melko pitkän aikaa. 389 tehtaat (joissa työläisiä 233.927) 84 tehtaat, joissa työläisiä on 140.209, vaaditaan, että työläisen täytyy olla tehtaan palveluksessa *viidestä kymmeneen* vuoteen (!), — vasta silloin hänellä on oikeus saada loma.

On selvää, että tällainen loma on naurettavan pientä parannusta työläisten oloihin, se on *etupäässä* syötti, jolla työläisiä kiinnitetään tehtaaseen, ja keino, jolla taistellaan lakkoja vastaan!

Loman pituus ei useimmissa tapauksissa (72 pros. työläisistä mainituissa laitoksissa) ylitä *viikkoa*. 10 pros. niiden työläisistä on saanut lomaa *vähemmän kuin viikon* ja vain 16 pros. on saanut *yli viikon* (kahteen viikkoon saakka).

Suurimmassa osassa lomiamyöntävistä laitoksista (97 pros.) työläiset saavat loma-ajalta entisen palkan tai viikon keskipalkan.

Lopputuloksena näemme, että lomiamyöntäjiä annetaan työläisille hävyttömän vähän jopa kehittyneen maan kehittyneelläkin teollisuudenalalla. Mutta työläiset tajuavat yhä laajemmin, että on välttämättä saatava levätä säännöllisesti ja riittävästi, ja järjestyneet työläiset pystyvät sitkeydellään saamaan aikaan menestystä tälläkin alalla.

„Pravda” № 124,
toukokuun 31 pnä 1913
Altekirjoitus: N. N.

Julkaistaan
„Pravda” lehdessä tekstin mukaan